

Kaip tik tinkamo ūgio

Trinai nepatiko būti kitokiai.

Ričardas M. Romnis
Bažnyčios žurnalai
(Paremta tikra istorija)

„Tu tokia maža! – pasakė Saša. – Turėtume tave vadinti Mažąja Trina.“

Trina bandė nusišypsoti. Kiti vaikai mokykloje ją labai erzino dėl mažo ūgio. Ji gimė maža ir neaugo taip greitai, kaip kiti vaikai. Tačiau jai nepatiko vardas Mažoji Trina. Jai nepatiko būti kitokiai.

„Tu tokia maža, kad galbūt niekada neužaugsi“, – pasakė Maksas, kai jie išėjo į lauką per pertrauką.

„Žinau, kad esu maža, – pasakė Trina. – Bet nieko dėl to negaliu padaryti. Eime žaisti.“

Trina nubėgo su kitais vaikais žaisti futbolo. Jie gainiojo kamuolį. Jiems visiems buvo smagu.

Tačiau netrukus Trina labai pavargo. Ji lėtai pasitraukė iš žaidimo ir atsisėdo ant žolės.

Netrukus priėjo jos draugė Džosė. Džosė taip pat lankė jos bažnyčios Pradinukų klasę.

„Ar tau viskas gerai?“ – paklausė Džosė.

„Taip, – atsakė Trina. – Man tik reikia pailsėti. Kai daug bėgioju, mano plaučiai pavargsta. Jie nėra labai stiprūs.“

Džosė atsisėdo šalia

Trinos. Jos skynė žoles ir darė žiedus bei apyrankes. Jos kalbėjo apie mokyklą, draugus ir namų darbus.

„Aš girdėjau, ką sakė Saša, – tarė Džosė. – Atsiprašau, kad ji tave pavadino Mažąja Trina.“

Trina tik linktelėjo.

„Bet aš manau, kad tu kaip tik tinkamo ūgio!“ – pasakė Džosė.

Trina nusišypsojo. Ji įteikė Džosei savo padarytą žolės apyrankę.

Kitą sekmadienį Trina susiruošė į bažnyčią. Ji apsivilko suknelę ir susišukavo plaukus. Tada ji susiraukė žiūrėdama į savo mažičius batelius spintoje. Ji buvo tikra, kad niekas kitas jos Pradinukų klasėje nenešioja tokių mažų batų.

Eidama bažnyčios koridoriu Trina vilko kojas. Kai ji atėjo į Pradinukų klasę, Džosė laukė prie durų.

„Turime tau staigmeną! – pasakė Džosė. – Eikš pažiūrėk!“

Kai Trina įėjo į klasę, kiti vaikai ir jų mokytoja, sesuo Bot, parodė į ryškiai išpuoštą

lentą. Visa ji buvo apklijuota širdelėmis. Ant širdelių buvo užrašai: „Trinos didelė šypsena! Trina turi didelę širdį!“

„Ar tau patinka? – paklausė Džosė. – Sesuo Bot padėjo mums tai padaryti.“

„Man labai patinka! – pasakė Trina. – Ačiū.“

„Norėjome tau priminti svarbią tiesą, – pasakė sesuo Bot. – Dangiškasis Tėvas myli kiekvieną iš mūsų. Žemą. Aukštą. Didelį. Mažą. Tai Jam nesvarbu. Mes visi esame Jo vaikai, ir Jis myli kiekvieną.“

Trina pažvelgė į širdes lentoje ir nusišypsojo – plačiai. ●

Ši istorija nutiko JAV.

ILUSTRAVO OLGA LY

